

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 392/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Богољуб Гачевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миша Петровски, адвокат из ..., ради деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4837/2018 од 10.10.2018. године, у седници већа одржаној 12.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4837/2018 од 10.10.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4837/2018 од 10.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19199/17 од 29.03.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен главни тужбени захтев и утврђено да је тужила, по основу стицања у браку са туженим, сувласник са уделом од 1/10 идеалних делова на трособном стану .., површине 69,32м², у поткровљу I зграде, у улици ... бр. .. и на трособном стану бр. 1., површине 55м², у поткровљу II зграде у улици ... бр. ..., који су уписани на име туженог у ЗКУЛ бр. .. КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи да тужила своје право сусвојине упиште у јавне књиге. Ставом другим изреке, одбијен је главни тужбени захтев у делу којим је тужила тражила да се утврди да је сувласник на непокретностима наведеним у ставу првом изреке пресуде, уписаних на име туженог са уделом од по 1/10 идеалних делова, као неснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у изосу од 289.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4837/2018 од 10.10.2018. године, одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда у првом и трећем ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог Закона, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да је спорно правно питање везано за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Како се ревизијом указује на погрешну примену правила о терету доказивања у погледу доприноса тужиље и туженог у стицању заједничке имовине у току брака, ревизија је усмерена на разрешење конкретног спора, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 506. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 16.11.2005. године ради утврђења својине по основу стицања у брачној заједници, а вредност предмета спора означена у тужби и уводу првостепене пресуде износи 501.000,00 динара. Другостепена пресуда је донета 10.10.2018. године.

Како означена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу чл. 404. и 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић